

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 4, No 1 (1953)

Microbiology

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17539](https://doi.org/10.12681/jhvms.17539)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1953). Microbiology. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 4(1), 306-311.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17539>

Πρὶν ἢ ἰδρυνθῆ τὸ Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον τὰ ὡς ἄνω προϊόντα εἰσήγοντο ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς μὲ μεγάλην δαπάνην συναλλάγματος καὶ εἰς περιορισμένην ἀναγκαστικῶς κλίμακα.

Ἄφ' ἧς ὅμως τοῦτο ἤρχισε τὰς ἐργασίας του αἱ παραγόμεναι ποσότητες ὀρῶν καὶ ἐμβολίων ἠϋξάνοντο ὁσημέραι, ἐξίχθεισαι εἰς ποσότητες σημαντικὰς καλυπτούσας πάσας ἐν γένει τὰς ἀνάγκας τῆς Κτηνοτροφίας μας.

Θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἶπῃ ὅτι σήμερον ὁ κλάδος τῆς ὀροπαραγωγῆς καὶ ἐμβολιοπαραγωγῆς ἔλαβε μορφὴν ὀργανώσεως, βιομηχανικῆς σχεδὸν κλίμακος, ἀντιπροσωπευούσης σημαντικὴν πρόσδοτον διὰ τὸ Κράτος (πλέον τοῦ 1.000.000.000 δραχ. ἐτησίως) ἀφ' ἧς κατηργήθη ἡ δωρεὰν χορήγησις τῶν προϊόντων τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ καθιερώθη ἡ ἐπι πληρωμῆ διάθεσις αὐτῶν εἰς τοὺς Κτηνοτρόφους.

Πρὸς πληρεστέραν ἐκτίμησιν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κλάδου τούτου τοῦ Ἰδρυμάτος ἀναφέρομεν ὅτι ἐνῶ κατὰ τὸ ἔτος 1927 παρασκευάσθησαν 33 χιλίοι. ὀρῶν καὶ 99.405 δόσεις ἐμβολίων, κατὰ τὸ 1952 παρασκευάσθησαν 610 χιλίοι. ὀρῶν καὶ 6.434.750 δόσεις ἐμβολίων.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑ

C. J. BRADISH, J. B. BROOKSBY, J. F. DILLON & M. NOPAMBUENA : Μελέται ἀφορῶσαι εἰς τὸν διὰ ὑπερφυγοκεντρούσεως διαχωρισμὸν τῶν συστατικῶν τοῦ ἀφθώδους ἰοῦ εἰς λοιμογόνα σωματίδια καὶ εἰς τοιαῦτα ἔχοντα τὴν ἰδιότητα τῆς καθήλωσεως τοῦ συμπληρώματος. (Πρακτικὰ Βασιλικῆς Ἑται-

ρείας, σειρὰ Β' (1952 Λονδίνον 140, 107).

Σκοπὸς τῶν πειραμάτων τῶν ἀνωτέρω ἐρευνητῶν εἶναι ἡ ἀπόδειξις τῆς συνυπόρξεως ἐν τῷ ἰῶ τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ δύο σαφῶς κεχωρισμένων συστατικῶν (σωματιδίων) τὸ μικρότερον τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνον ἐν μέρει διὰ τὴν ὀλικὴν καθήλωσιν τοῦ συμπληρώματος ὡς καὶ ἡ δυνατότης τοῦ διὰ ὑπερφυγοκεντρούσεως διαχωρισμοῦ αὐτῶν.

I. Πηγαὶ ἰοῦ καὶ μέθοδοι τιτλώσεως

Εἰς τὰ πειράματα αὐτὰ ὁ ἰός, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται κατωτέρω ἐλήφθη ἀπὸ τὰς χαρακτηριστικὰς ἀλλοιώσεις τὰς προξενηθείσας ἀπὸ ἐνδοθερμικὸν ἐνοφθαλμισμὸν εἰς τὰ πέλματα ἰνδικῶν χοι-

ριδίων ἢ εἰς τὴν γλῶσσαν βοοειδῶν. Δείγματα ἰοῦ καλῶς προσηροσμένου διὰ κάθε ξενιστὴν ἐχρησιμοποιοῦντο. Τὸ ὑγρὸν τῶν φυσαλλίδων καὶ τὸ ἐπιθήλιον συνελέγησαν κεχωρισμένως 18-24 ὥρας μετὰ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν καὶ κατόπιν ἐγένετο προπαρασκευὴ διὰ τὴν ὑπερυφοκέντρωσιν. Τὸ ὑγρὸν τῶν φυσαλλίδων ἠραιώθη εἰς τὸ δεκαπλάσιον διὰ M/25 φωσφορικοῦ ρυθμιστικοῦ διαλύματος PH 7,6 καὶ κατόπιν ἐγένετο διαυγὲς διὰ φυγοκεντρήσεως πρὸ τῆς διηθήσεως διὰ Ζάιτς ΕΚ. Ἐναλλάξ τὸ ἠραιωμένον ὑγρὸν τῶν φυσαλλίδων ἐγένετο διαυγὲς διὰ φυγοκεντρήσεως εἰς 10.000 στροφὰς κατὰ λεπτὸν ἐπὶ 1 ὥραν. Ἡ τιμὴ τοῦ G εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ἰσοῦτο μὲ τὴν μονάδα, 20% δὲ περίπου τῆς ἀρχικῆς μολυσματικότητος ἀφηροῦντο ὅταν ὡς ἀρχικὸν ὕλικὸν ἐχρησιμοποιοεῖτο τὸ ἐπιθήλιον τῶν φυσαλλίδων τότε παρεσκευάζετο ἑναιώρημα διὰ λειοτριβήσεως ἐντὸς M/25 φωσφορικοῦ ρυθμιστικοῦ διαλύματος PH 7,6 καὶ διὰ χρησιμοποίησεως ἐνὸς πέλματος Ἰνδικοῦ χοιριδίου κατὰ κ.ἑ. ἢ ἐνὸς γραμ. ἐπιθηλίου γλώσσης βοῦς διὰ 10 κ. ἑ. Ἡ περαιτέρω ἐργασία ἐγένετο ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ὑγροῦ φυσαλλίδων.

Ἡ καθηλωτικὴ ἐνέργεια τοῦ συμπληρώματος καθωρίσθη διὰ τῆς μεθόδου Μπροῦξμπυ. Τὰ τελικὰ σημεῖα αἰμολύσεως 50% ἐξετιμήθησαν δι' ἀναγνώσεως ἐπὶ τοῦ ἀπορροφομέτρου Χίλγκερ Σπέκκερ. Ὁ εἰδικὸς ἀντιορρὸς ἐλήφθη ἀπὸ Ἰνδικὰ χοιρίδια ἀναρρυνόμενα ἐκ μολύνσεως διὰ τοῦ ὁμοειδοῦς στελέχους τοῦ ἰοῦ καὶ καταστάνα τα ὑπεράνοσα διὰ σειρᾶς ἐκ μιᾶς μέχρι τεσσάρων ἐνδομυϊκῶν ἐνέσεων ἑναιωρήματος ἰοῦ. Ὑπελείπετο πάντοτε πλεόνασμα ἀντιορροῦ.

II. Συμπέρασμα.

Ἐκ τῶν πειραμάτων τούτων προκύπτει ὅτι:

1) Τὰ κατέχοντα λοιμογόνον ἰκανότητα σωματίδια τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ ἔχουν διάμετρον 20 Μμ.

2) Τὰ κατέχοντα τὴν ιδιότητα τῆς καθηλώσεως τοῦ συμπληρώματος σωματίδια εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερα καὶ ἔχουσι διάμετρον 6,5 Μμ.

Ἡ κατανομὴ τῆς ιδιότητος τῆς καθηλώσεως τοῦ συμπληρώματος μεταξὺ τῶν δύο ἀνωτέρω μερίδων παρουσιάζει ἰδιάζον ἐνδιαφέρον, ἢ δὲ ἐξέτασις τῆς μεταξὺ αὐτῶν πιθανῆς σχέσεως, θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν πρόοδον τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν πειραμάτων.

K. B. T.

THOMSEN A: Πειραματικὴ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ χρόνου ἐπώσεως τῆς μεταδοτικῆς ἐκτρώσεως τῶν ἀγελάδων. (Report XIV Inter. Vet. Congres London 1949),

Ἡ περίοδος ἐπώσεως τῆς βρουκελλώσεως τῶν βοοειδῶν καὶ ἡ ἀκριβῆς μετὰ τὴν μόλυσιν στιγμή ἐμφανίσεως τῶν ἀντισωμάτων ἀποδεικνύονται

ἀπὸ τὰ πειράματα ἅτινα ἐξετέλεσεν ὁ ἐρευνητὴς ἐπὶ 24 μωσχίδων γεννητικῶς ὠρίμων, προερχομένων ἐξ ἐκτροφῶν ἀπηλλαγμένων βρουκελλώσεως.

5 μωσχίδες ἐμολύνθησαν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὀχείας διὰ παθολογικοῦ ὕλικου (ἐναιώρημα ἐντὸς φυσιολογικοῦ ὄρου μεμολυσμένου πλακοῦντος) τὸ ὁποῖον εἰσῆχθη πρὸ τῆς ὀχείας ἐντὸς τῆς πόσθης τοῦ ταύρου.

Αἱ ἕτεροι 19 μωσχίδες ἐμολύνθησαν ἀπὸ τοῦ στόματος ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπιπεφυκότος εἰς διαφόρους χρονικὰς περιόδους τῆς κυήσεως.

Ἐκ τοῦ συνημμένου ἐν τῷ ἄρθρῳ πίνακος ἐμφαίνεται κατὰ τρόπον ἀπολύτως βέβαιον ὅτι ὁ χρόνος ἐπωάσεως δηλαδὴ ὁ χρόνος ὅστις παρέρχεται ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς μολύνσεως μέχρι τῆς ἐκτροφῆς, εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμβρύου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μολύνσεως. Ὅσον νεαρότερον εἶναι τὸ ἔμβρυον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μολύνσεως τόσον μεγαλύτερος ὁ χρόνος ἐπωάσεως. Οὕτω ἡ μέση περίοδος ἐπωάσεως ἦτο 225 ἡμέραι διὰ τὰς μολυνθείσας κατὰ τὴν ὀχείαν μωσχίδας καὶ 53 μόνον ἡμέραι διὰ μωσχίδα μολυνθείσαν κατὰ τὸν 7ον μῆνα τῆς κυήσεως.

Περίοδος πολλῶν μηνῶν, ἐνίοτε πλέον τῶν 6, δυνατὸν νὰ παρέλθῃ πρὶν σχηματισθῶν ἀντισώματα.

Τοῦτο συμβαίνει κυρίως διὰ τὰς ἡπίας κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὀχείας μολύνσεις.

Εἰς ὄρισμένας περιπτώσεις εἶναι ἀδύνατος ἡ διαπίστωσις ἀντισωμάτων μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐκτροφῆς. Τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι γνωστὸν ἀπὸ πολλοῦ χωρὶς καὶ νὰ εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι δυνατὸν ἢ μόλυνσις νὰ ὑφίσταται ὑπὸ λανθάνουσαν μορφήν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐπιβάσεως. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω διαφαίνεται ὅτι ἡ ἀξία τῆς ὀροσυγκολλήσεως δὲν εἶναι ἀπόλυτος καὶ ὅτι τ' ἀποτελέσματα δυνατὸν νὰ μᾶς ὀδηγήσουν εἰς σφάλματα ὅταν μία ἀγελὰς ἐξετάζεται μίαν καὶ μόνην φοράν.

Αἱ καμπύλαι τῶν ἀντιδράσεων τῆς ὀροσυγκολλήσεως καὶ τῆς ἐκτροπῆς τοῦ συμπληρώματος εἶναι ταυτόσημοι. Γενικῶς αἱ εὐαίσθητοποιὶ οὐσίαι ἐμφανίζονται ὀλίγον ἀργότερον τῶν συγκολλητινῶν ὥστε νὰ προτιμᾶται ἡ ὀροσυγκόλλησις ὄχι μόνον λόγῳ τῆς εὐκόλου ἐκτελέσεώς της ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον.

A. Σ.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Υ Τ Ι Κ Η

N. H. LAMBERT: Πειραματισμοὶ τινες διὰ «Mysoline» εἰς τοὺς κύνας Some Experiences with «Mysoline» in Dogs (Veterinary Record 21-2-53).

Τὸ νέον τοῦτον ἀντισπασμωδικὸν φάρμακον εἰσῆχθη ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὴν θεραπευτικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐναντίον τῆς ἐπιληψίας μὲ ἀποτελέσματα

ἀρκούντως ἱκανοποιητικά, δεδομένου ὅτι εἰς ποσοστὸν 20 % ἐπὶ 40 ἀσθενῶν, αἱ ἐπιληπτικαὶ κρίσεις ἐξηφανίσθησαν, εἰς δὲ τοὺς ὑπολοίπους αὐταὶ ὑπεχώρησαν ἐκδιήλωσιν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὁ συγγραφεὺς ἐπειραματίσθη ἐπὶ περιπτώσεων ἐπιληψίας καὶ ἐπιληπτοειδῶν καταστάσεων τοῦ κυνός, καὶ παρατήρησεν ὅτι ἡ χορήγησις τοῦ φαρμάκου τούτου δὲν προκαλεῖ παρενεργείας (ὑπνηλίαν, κινητικὴν ἀταξίαν καὶ ψευδεῖς προσανατολισμούς) ὅπως τὰ μέχρι σήμερον ἐν χρήσει βαρβιτουρικά. Ἐκ τῶν πειραματισμῶν τούτων διεπιστώθη ὅτι ἡ καταληλοτέρα θεραπευτικὴ δόσις κυμαίνεται μεταξὺ 25 καὶ 50 χλστγρ. κατὰ κιλὸν ζῶντος βάρους τοῦ ζώου. Καίτοι ἡ «Mysoline» ἀπεδείχθη ἄνευ ἀποτελέσματος εἰς πλείστας περιπτώσεις χορείας, ἐν τούτοις ἐξεδήλωσε σημαντικὴν θεραπευτικὴν ἱκανότητα εἰς περιπτώσεις ὑστερίας καὶ σπασμωδικῶν καταστάσεων αἵτινες συνοδεύουν ἢ ἀκολουθοῦν ἐνίας λοιμώδεις νόσους. Εἰς τὰς νευρικὰς ἐπιπλοκὰς τῆς νόσου τῶν νεαρῶν κυνῶν ἡ «Mysoline» ἐπιδοῶ εὐεργετικῶς, ἰδίως ὅταν αὕτη χρησιμοποιεῖται εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς διαγνώσεως τῆς νόσου, ὅποτε ἡ ἐπιπλοκὴ αὕτη δύναται νὰ ἀποφευχθῇ. Οἱ πειραματισμοὶ συνεχίζονται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην καὶ ἐὰν τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἐπιβεβαιωθῶσι, θὰ σημειωθῇ μία ἀξιόλογος πρόοδος εἰς τὴν θεραπείαν τῶν δυσιάτων τούτων καταστάσεων.

N.Δ.Τ.

I. F. FICK καὶ J. SCHUSSE : Ἀνοσοποίησης τῶν βοοειδῶν ἐναντίον τῶν Ρικετσιάσεων (Immunisation of Cattle Against Heart-water. Ἐκ τοῦ Veter. Record 21-2-53).

Οἱ συγγραφεῖς περιγράφουσι τὴν μέθοδον ἀνοσοποιήσεως εἰς τὴν ὕπαιθρον ἐναντίον τῆς Ρικετσιάσεως εἰς Ν. Ἀφρικὴν. Οὗτοι χρησιμοποιοῦσιν αἷμα προβάτων ἅτινα ἔχουσι μολυνθεῖ δι' ἐγχύσεως αἵματος ἐξ ἄλλων προσβεβλημένων τοιούτων. Κατὰ τὴν 14ην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ ἐνοφθαλμισμού καὶ ἀναλόγως τῆς θερμοκῆς ἀντιδράσεως τὰ πρόβατα ἀφαιμάσσονται τὸ δὲ αἷμα των συντηρούμενον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἀνοσοποίησιν τῶν ἀγελάδων. Εἰς μόσχους ἡλικίας μικροτέρας τοῦ 1 μηνὸς ἀρκεῖ ἡ ἔγχυσις ἐνδοφλεβίως τοῦ αἵματος ἄνευ ἄλλης θεραπείας. Τὰ ἐνήλικα ζῶα ἐκτὸς τῆς ἐνδοφλεβίου ἐγχύσεως αἵματος ὑποβάλλονται καὶ εἰς θεραπείαν κατὰ τὴν 15ην περίπου ἡμέραν (εὐθὺς δηλ. ὡς ἤθελεν ἐκδηλωθεῖ ἡ πυρετικὴ κίνησις). Ἡ θεραπεία αὕτη συνίσταται συνήθως εἰς 3 ἐνδοφλεβίους ἐνέσεις σουλφοναμιδῶν, κατὰ προτίμησιν Σουλφαμεξαθίνης Νατριούχου διαλύματος 33 1/3 %, καὶ ἀνὰ ὀκτώωρα διαστήματα. Ὅπου ἡ Σουλφαμεξαθίνη δὲν ἐπιδοῶ, χρησιμοποιεῖται τὸ Νατριούχον Uleron. Ἡ μέθοδος αὕτη τῆς ἀνοσοποιήσεως ἡλάττωσεν αἰσθητότατα τὰς ἐκ τῶν

Ρικετσιάσεων ἀπωλείας αἵτινες ἐσημειοῦντο εἰς τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὴν Ν. Ἀφρικήν ζῶα.

N.Δ.Τ.

BUDDLE H. : Ἐμβολιασμοὶ κατὰ τῆς βρουκελλώσεως τῶν βοοειδῶν εἰς Νέαν Ζηλανδίαν. (Report XIV Internat. Vet. Congress London 1949).

Ὁ ἐρευνητὴς ἀναφέρει ὅτι εἰς Νέαν Ζηλανδίαν τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῶν ἐκτρώσεων ἐπὶ τῶν γαλακτοπαραγωγῶν ἀγελάδων ἀνέρχεται γενικῶς δι' ὅλας τὰς ἡλικίας εἰς 5%. Τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀγελάδων 2 καὶ 3 ἐτῶν εἶναι ἀντιστοιχῶς 12% καὶ 8%. 15% ἐκ τῶν ἀγελάδων αἵτινες ἀπέβαλον κατέστη δυνατὸν νὰ γονιμοποιηθοῦν ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἐνεβολιάσθησαν δι' ἐμβολίου «S 19» 187.247 μοσχίδες. Ἐκ τούτων 2,6% ἀπέβαλον. Ἡ ἀναλογία τῶν ἀποβολῶν διὰ τὴν 1ην 2ην, 3ην καὶ ἐπομένως κυήσεις ἀνέρχεται ἀντιστοιχῶς εἰς 2,8%, 2,1%, καὶ 1,5%. Εἰς τὰς αὐτὰς ἀγέλας κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ὁπόταν δὲν ὑπῆρχον ἐμβολιασμένα ζῶα, 18,8% τῶν μοσχίδων καὶ 6,8% τῶν ἀγελάδων ἀπέβαλον.

Ὁ ἐμβολιασμὸς δι' ἐμβολίου S 19 οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχει ἐπὶ τῆς υγείας καὶ τῆς γονιμότητος τοῦ ζώου.

Ἡ χορήγησις τοῦ ἐμβολίου διὰ τῆς ὑποδορείου ὁδοῦ φαίνεται δίδουσα πλέον ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν χορήγησιν διὰ τῆς ἐνδοδεσμικῆς τοιαύτης.

A. Σ.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑ

LLOYD A. SPINDLER : Ἡ ἐπίδρασις τῶν παρασίτων εἰς τὴν χοιροτροφίαν. (Ἀνεκοινώθη εἰς τὸ 54ον Συνέδριον Ἀμερ. Κτην. Ὑγιεινολόγων).

Οἱ χοῖροι εἶναι ξενιστὰι πολλῶν εἰδῶν παρασίτων, ἅτινα ἀποκτοῦν ἐκ τῶν μονίμων ἐνσταυλισμῶν καὶ βοσκοτόπων ἔνθα ταῦτα ἀφθονοῦσιν εἰς μικροσκοπικὸν στάδιον τοῦ βιολογικοῦ αὐτῶν κύκλου. Ὡς ἐκ τούτου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς των τὰ ζῶα ταῦτα ὑπόκεινται εἰς διαρκῆ ὑπὸ παρασίτων μόλυνσιν, ἣτις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ μονίμους ἀλλοιώσεις ἐπ' αὐτῶν ἢ καὶ νὰ ἀποβῇ μοιραία. Αἱ ὑπὸ τῶν παρασίτων προκαλούμεναι ζημίαι εἶναι δύο εἰδῶν: α) ἢ μία σχετίζεται μὲ τὰς ἀπωλείας τὰς λαμβανούσας χώραν εἰς τὸ χοιροτροφεῖον, ἥτοι θάνατοι ἢ ἄλλαι μὴ καταφανεῖς ἀπώλειαι ὀφειλόμεναι εἰς τὴν καθυστερημένην ἀνάπτυξιν τῶν χοίρων τὴν ὥς ἐκ τούτου ἀΐξισιν τῆς ποσότητος τροφῆς ἀπαραιτήτου ἵνα δώσῃ εἰς τὸν παρασιτούμενον χοῖρον τὸ ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς βάρους.

Ἐκ πειραμάτων ἀπεδείχθη ὅτι οἱ παρασιτούμενοι χοῖροι δύνανται νὰ καταναλώσωσιν μέχρι 0,8 τῆς λίμπρας περισσοτέραν τροφήν ἀνὰ λίμπραν κερδιζομένου βάρους ἀπὸ τοὺς μὴ μεμολυσμένους τοιοῦτους καὶ ἐπὶ προσθήτῳ ν' ἀπαιτήσωσιν χρονικὸν διάστημα κατὰ πέντε τοῦλάχιστον ἑβδομάδας περισσότερον ἵνα φθάσωσιν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀπαιτούμενον βᾶρος. β) Ἡ ἑτέρα τῶν ζημιῶν εἶναι ἐκείνη, ἣτις προέροχεται ἐξ ἐνδεχομένων ἀπορρίψεων κατὰ τὸν κρεωσκοπικὸν ἔλεγχον σημαντικῶν τμημάτων σφαγίων λόγῳ παρουσίας ἐν αὐτοῖς παρασίτων ἢ λόγῳ συναφῶν ἀλλοιώσεων. Ἀποδείξεις τῆς ἰκανότητος τῶν παρασίτων εἰς τὸ νὰ ἐπιβραδύνουν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν χοίρων παρέχουσιν πειράματα ἐκτροφῆς χοίρων ἐντὸς μεμολυσμένων ὑπὸ ἐλμίνθων χώρων. Ἡ δι' ἀποβουτυρωμένου γάλακτος κατὰ τῶν παρασίτων προστατευόμενοι χοῖροι, παρουσίασαν αὔξησιν βάρους 83 λιτρῶν ἐνῶ οἱ μὴ προστατευόμενοι, μολυνθέντες ὑπὸ πολλῶν παρασίτων ἐκέρδισαν μόνον 31 λίβρας κατὰ τὸν τρίμηνον πειραματισμόν.

Εἰδικότερον οἱ δι' ἀσκαρίδων μολυνθέντες χοῖροι ἀνεπτύχθησαν κατὰ 100 ἕως 49 λίμπρας ὀλιγότερον, οἱ δὲ διὰ νηματελμίνθων κατὰ τὸ $\frac{1}{4}$ ἕως $\frac{1}{2}$ τῶν μὴ μεμολυσμένων τοιοῦτων.

Τὰ παράσιτα προσβάλλουν ἐπίσης σημαντικὰ τμήματα σφαγίων ἀναγκάζοντα εἰς τὴν κατάσχεσιν τούτων ἐξικνουμένην ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως σπλάγγνων τινων μέχρι καὶ ὀλοκλήρου τοῦ σφαγίου.

Ὑπολογισμοὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐμμέσων ἀπωλειῶν (ἀπόρριψις τμημάτων καὶ σφαγίων) ἐκ παρασίτων, ἀποδεικνύουν ὅτι ἐντὸς ἔτους αἱ εἰς τοὺς ἀγρότας ζημίαι ἀνήλθον ἄνω τῶν 75 ἑκατομμυρίων δολλαρίων εἰς Η. Π. Α.

Π. Δ.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δι' ἀποφάσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν ἐξελέγη τακτικὸς Συγκλητικὸς διὰ τὸ τρέχον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὁ Καθηγητῆς τῆς Μικροβιολογίας καὶ Παρασιτολογίας τῆς Κτην. Σχολῆς κ. Θ. Χριστοδούλου μὲ ἀναπληρωματικὸν τὸν Καθηγητὴν τῆς Χειρουργικῆς κ. Ι. Βικελίδην.

Διὰ Β. Δ. διωρίσθη ἐπὶ τριετῆ θητεία Ἐπιμελητῆς εἰς τὴν ἔδραν τῆς Παθολογίας τῆς Κτην. Σχολῆς ὁ συνάδελφος Μικροβιολόγος κ. Ἀλ. Σπαῆς τῶς Ἐπιμελητῆς παρὰ τῷ Κτην. Μικρ. Ἰνστιτούτῳ Ὑπ. Γεωργίας.